

3.4.69, יום ה'

בא אצלי בבוקר יוסף גולן, נולד בבסרביה, שהיה בן עשר בשנת 1930

נסע אביו לונצואלה ושהה שם שמונה ימים ויורע ספרדית, אבל היה 4 שנים בצרפת וצרפתית, הוא אב - יותר טוב. ביום א' הבא יושגש עם הסוכנות (משה ריבלין) ויברר פרטי הנסיעה. כל החוצאות - בערך 30,000 לירות על חשבון הסוכנות. בדרום אפריקה אהיה 10 ימים ברומנו. אהיה בשלוש ערים, יוהנסבורג, קייפטאון ובסחי ערים מרכזיות, בכל עיר 2 ימים. מציע לי להיות סני ימים בשמורה - כדאי לראות. במשך עשרה ימים תהיה לי תכנית מפורטת של הנסיעה. פינקוס יוצא ביום ב' הבא לדרום אפריקה ומשם ישלח לנו פרטים /משם יסע לאוסטרליה). ביום החמשי הבא יביא גולן חנה חגברת קולטן המהענינת במדרשה. גולן מציע לי להיות 2 ימים באנגליה ויום בשוויץ. אטרחי לו - אחשוב על כך ואומר לו חשובה.

ענין הסמינר סודר על ידי שריד. החנאי הוא שהתלמידים יתקבלו כשיש

להם העודת בגרות, והטורים העודה - *M.A.*, - זוהי דרישה צודקה.

הוא אמר לי שצבאן רוצה לנסוע אחי. אמרחי לו שלדעתי אין צורך

בכך לחלוטין.

- קראתי אמש והבוקר ביוגרפיה של כרמור (נכתבה צרפתית ע"י

והרגוסה אנגלית ע"י *Eugene Gold*). נדהמתי לקרוא בעמוד 182

שבשנת 1945 (כשכרמור היה בן 49) התנצרו כל ילדיו. הוא הסתלק אז מענינים

יהודיים, אבל לא נבדל לגמרי מצרכי היהדות. הריאקציה שטמנה את צרפת

בשנת 1949 (בהיבחר נפוליון השלישי).

– לפני הצהרים ביקר אצלי השגריר האיטלקי, ליווה אותו איש צעיר

שחשבתי שהוא ב"כ משרד החוץ שלנו, עד שנחברר לי שהוא מלווה את השגריר,

כמקיד שלו. דיברנו על יהדות – הסברתי לו שזוהי אמונה לאומית ויחד עם זאת

אוניברסלית, ושאני מאמין בענטיאיסטי. הוא טאל אותי אם אנחנו עם נבחר,

והסברתי לו דעתי על הבחירה, השיחה נמשכה כשעה וחצי. יש לו בן פה (אשתו

מתה), בתו באיטליה. עושה רושם טוב.

– משרות האליאנס של כרמיה (כו"ח): היו 1) לפעול למען האמנציפציה

והקדמה הרוחנית של יהודים בכל ארץ; 2) להגיש עזרה אפקטיבית לכל אלה

הסובלים באשר הם יהודים; 3) לאמץ כל הפרסומים העוליים להוליד לתוצאות הנ"ל.

א בגלל בניו המוטרים לא נבחר כרמיה לראש כוח ובמקומו בחרו ב-

Koenigswinter, וביקשו מכרמיה לעזור לו, לזאת אשר כרמיה הבטיח,

אח"כ נעשה נשיא כו"ח.

– השגריר האיטלקי שביקר אצלי היום שרת לפני בואו הנה כפריס. הוא

סיפר לי שלפני עזבו את מרים נפרד מדי-גול, וזה ביקש ממנו למסור לי ברכתו

והערצתו.

- בשלוש מיימתי קריאת הביוגרפיה של כרמיה, הפלאה הערצה וטהילה
לנשיא אליאנט (כרמיה נוכח) אבל אין בה אף מלה על א"י ועל מקווה ישראל.
כנראה המחבר הוא יהודי מתבולל.

5.4.69

בא אצלי צביון. הוא רוצה ללוותני לדרום אפריקה ולארגנטינה.
אמרתי לו שאיני נוטע הפעם למען המדרשה, אלא לא הייתי אף פעם בחלק הדרומי
של עולמנו, ואני רוצה בעיקר להעמיד היהדות שם על הצורך בחינוך עברי לנוער
ועל חשיבות העלייה. הוא היה מאוכזב.

עמוס ומשפחתו חזרו היום לחיפה. גאולה חזרה עוד אתמול.

6.4.69, יום א'

בא אצלי בבוקר מנור: מחבר ספר על נאצר בשנים 1956-58 ביחס לא"י.
שמע כאילו היה לי קשר או מו"מעם נאצר, לפי דברי נבחר פרלמנט בריטי (יהודי)
חיפשתי ביומני מחדשי 1954 - 1956, ולא מצאתי כלום.

אחריו בא לובח אליאב, סגן שר הקליטה. כחודש מארס עלו 3300 איש
מרוסיה, 450-ממרוקו כ-420, מצרפת 300 (רובם אלגיראים וסוניסאים), מארה"ב
150, מפרס 200, מהודו 250. שאלני אם יש לי חשעה למה עושים זאת הרוסים.